

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Niemcy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko TR

(Sprawa C-416/20 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 4a ust. 1 – Procedura przekazywania osób między państwami członkowskimi – Przesłanki wykonania – Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania – Wyjątki – Obligatoryjne wykonanie – Kara orzeczona zaocznie – Ucieczka osoby ściganej – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Artykuły 8 i 9 – Prawo do obecności na rozprawie – Wymogi w wypadku skazania w trybie zaocznym – Weryfikacja przy przekazywaniu skazanego]

(2021/C 62/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

TR

Przy udziale: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Sentencja

Artykuł 4a decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy dana osoba uniemożliwiła jej osobiste wezwanie i nie stawiała się na rozprawie, ponieważ zbiegła do państwa członkowskiego wykonującego nakaz, organ sądowy wykonujący nakaz nie może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności bądź środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności wyłącznie na tej podstawie, że organ ten nie dysponuje zapewnieniem, iż w przypadku przekazania do państwa członkowskiego wydającego nakaz będzie przestrzegane prawo do wznowienia postępowania określone w art. 8 i 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 390 z 16.11.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 lipca 2020 r. – NB, AB / Secretary of State for the Home Department; interwenient: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

(Sprawa C-349/20)

(2021/C 62/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: NB, AB

Druga strona postępowania: Secretary of State for the Home Department

Interwenient: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

Pytania prejudycjalne

Przy dokonywaniu oceny, czy doszło do ustania ochrony lub pomocy ze strony UNRWA ⁽¹⁾ w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy kwalifikacyjnej ⁽²⁾ względem zarejestrowanego przez UNRWA Palestyńczyka o statusie bezpaństwowca w zakresie wsparcia udzielanego osobom niepełnosprawnym:

1. Czy ocena ta ma charakter weryfikacji czysto historycznej, polegającej na zbadaniu okoliczności, które miały zmusić osobę występującą z wnioskiem do opuszczenia terenu, na którym działa UNRWA w momencie, w którym to uczyniła, czy też jest to również wybiegająca w przyszłość ocena *ex nunc*, dotycząca tego, czy osoba występująca w wnioskiem może obecnie skorzystać z tego rodzaju ochrony lub pomocy?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że ocena ta obejmuje wybiegającą w przyszłość ocenę, czy uzasadnione jest, by przez analogię opierać się na brzmieniu art. 11 dotyczącego ustania statusu, tak, aby w przypadku, gdy wnioskodawca może w odniesieniu do przeszłości wykazać uzasadniony powód, dla którego opuścił on teren działania UNRWA, ciężar dowodu w zakresie wykazania, że powód ten nie jest już aktualny, spoczywał na państwie członkowskim?
3. Czy aby zaistniały możliwe do uzasadnienia obiektywne względy przemawiające za wyjazdem takiej osoby, związane z zapewnieniem przez UNRWA ochrony i pomocy, konieczne jest wykazanie celowego spowodowania krzywdy lub pozbawienia pomocy (przez działanie lub zaniechanie) po stronie UNRWA lub państwa, na terytorium którego działa?
4. Czy istotne jest uwzględnienie pomocy świadczonej takim osobom przez podmioty społeczeństwa obywatelskiego, takie jak organizacje pozarządowe (NGO)?

⁽¹⁾ United Nations Relief and Works Association (Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Pomocy i Odbudowy).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych standardów dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub osób, które, z innych powodów, potrzebują ochrony międzynarodowej, oraz zakresu przyznanej ochrony (zwana dalej „dyrektywą kwalifikacyjną” lub „DK”) (Dz.U. 2004, L 304, s. 12, polskie wydanie specjalne: rozdział 19 Tom 007, s. 96–107).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (Republika Czeska) w dniu 23 września 2020 r. – CityRail a.s./Správa železnic, státní organizace

(Sprawa C-453/20)

(2021/C 62/13)

Język postępowania: czeski

Sąd/ organ odsyłający

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Strony w postępowaniu głównym

Skarżąca: CityRail a.s.

Pozwana: Správa železnic, státní organizace

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy *miejsce załadunku i rozładunku w transporcie towarowym* wraz z związanym z nim torem stanowi część infrastruktury kolejowej w rozumieniu art. 3 pkt 3 dyrektywy 2012/34 ⁽¹⁾?
- 2) Czy zgodnie z dyrektywą 2012/34 zarządca infrastruktury może w dowolnym momencie zmienić na niekorzyść przewoźników wysokość opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej lub obiektów infrastruktury usługowej?
- 3) Czy zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dyrektywa 2012/34 jest wiążąca dla organizacji państwowej Správa železnic?